

կոբն մնաց ի Հռօմ, զի մինչ եկի ես ի Հռօմ տեսի զնա, բայց մերասեանն ոչ տեսի, զի գնացեալ էր ի վէնէտիկ, ուր եւ եկաց ոչ գիտեմքանի ամս, եւ ապա գնաց ի ստամպօլ: Եւ յետ ժամանակաց կարգեաց զնա սուրբ ժողովն մեծաւոր հայոց ուղղափառաց, եւ ապա սկսաւ ոռոգել զՋուբն, զոր արդէն բմպեալ էր, այնքան պղտոր եւ տղմալի. վասն այնորիկ բողոքեցին զնմանէ առ սուրբ ժողովն, եւ սուրբ ժողովն կոչեաց զնա, զի եկեսցէ տալ պատասխանի ոսոխից իւրոց, եւ արդարացունել զանձն առաջի սրբոյ ժողովոյն: (Յայնմ ժամանակի Հայր մկրտիչն Անանիեան որ եկեալ էր ի խնուլ զբերանն հայր գէորգին, որ ասէր թէ զոր ինչ ուսայ ի վանքն սրբոյն Ղազարու, զայն եմ ուսուցեալ յանկիւրիայ՝ ծախեաց ոչ սակաւ գրամս, գրեթէ իբր 15 հազար սկուտ հռօմայ, եւ մերասեանն իբր 5 հազար սկուտ, զի այսպէս լուայ): Էին ի նմին ժամանակի ի Հռօմ եւ տէր սահակ սօֆիացին, եւ սղբա երկոքին էին բարեկամք եւ խորհրդակիցք աթանաս Եպիսկոպոսի, որ արդարացոյց զանձն առաջի սրբոյ ժողովոյն եւ դարձաւ ի ստամպօլ եւ եբարձ ի պատարագէն զտէր չեմ բաւականն, եւ զգառն աստուծոյն, եւ պատարագէր շուրջառով:

Գարձեալ Գպրատան որդիքն երբեմն ընդդէմ կացին նմա, վասն ոմանց արարմանցն, եւ նա ի վրէժխնդրութիւն նոցա գրեալ է գիր Գրիգոր պատրիարքի (ըստ որում նոյն ինքն Գրիգոր պատրիարքն զկնի ուղղափառ լինելոյն պատմեաց) թէ արի ընդէր ննջես, յարս հալածանս մանաւանդ ի վերայ Գպրատան որդւոց: Եւ առգմանեան տէր Յովսէփն միշտ գանգատէր վասն մեսրոպ եպիսկոպոսի թէ զհայ հերեակիոսն, որք գային ի Հռօմ՝ ոչ կամէր տանել ի սանթ օֆֆիցիօ տալ դաւանութիւն, այլ խոստովանեցուցանէր եւ տայր սրբութիւն, եւ սակայն եկեալ պատմէին նոքա տէր